

Tre trosbekjennelser for Litteraturhus Vestfold

La oss bekjenne vår tro:

Trosbekjennelse 1

Jeg tror på ordene

Ja, jeg tror på ordene,
og jeg tror på ordenes evne til å formidle,
beskrivelser, refleksjoner, meninger,
alle disse ordene
som bærer sekker på ryggen,
vesker over skuldrene, under armene.
De viktige ordene, de store ordene
som står der på arket
som søyler i setningen, holder taket oppe,
løfter himlingen helt opp i skyene,
vegger av ord og bærebjelker,
ord hugget i marmor, støpt i bronse.

Men også de små ordene tror jeg på,
de enkle, hverdagslige ordene
som ingen ser,
som hjelper til, som støtter opp,
som holder verden i gang,
lar setningene folde seg ut
i all sin prakt.

Jeg tror på ordet som brille,
ordet som kikkert,
ordet som vindu,
nye blikk, nye vinkler, nye oppdagelser,
og se innover i språkets opplyste korridorer,
inn og ut av åpninger, nytt lys og nye skygger.
En oppdagelsesferd med ordet som lykt.
Krype inn i telt av ord,
klatre i skoger av ord,
inn mellom ordenes forbindelseslinjer,
inn i ordenes lommer
og høre bokstavene klapre og klirre.

Jeg tror på det å smake på ordene, lytte på ordene,
la ordene fortelle hemmelighetene sine.
De små sjenerte ordene,

de stillferdige ordene,
ord som venter bak hjørnet,
ord som leker i gresset,
ord som danser nakne om natten,
ord som synger helt stille i gangen,
ord som øver på å fly.

Jeg tror på ord som bygger,
ord som bibliotek,
ord som litteraturhus,
ord som har intensjoner og drømmer,
ord fulle av forventning om samarbeid.
Ord som inviterer inn fulle av velkommen.

For jeg tror på ordene
i all evighet,
amen

Trosbekjennelse 2

Jeg tror på boka

Jeg tror på boka som form,
boka som gjenstand,
en eske, et skrin, en skattekiste, en safe.
Et rom for ordene,
et sted å oppbevare tanker og opplevelser.

Jeg tror på boka som oppfinnelse,
en genistrek av en oppdagelse,
en måte å ta vare på tankene på,
på kunnskap på,
fange dem, samle dem, holde dem,
feste dem fast på arket,
feste arkene sammen i ryggen,
binde dem inn i hendige formater,
åpne en bok hvor som helst
når som helst
og lese,
hente tankene fram i lyset,
en hel verden i hver lille bok.

Jeg tror på boktrykkekunsten også – og boktrykkerier,
på repro og digitaltrykk og billigutgaver,
på lukten av papiret, på tyngden i hånden,
den taktile, sansbare fornemmelsen,

på stive permer, myke permer,
teksturen i papiret, de forskjellige formatene,
bokstaver i ulike størrelser – med og uten seriffer,

og jeg tror på bokstavenes evne til å inngå forbindelser,
i nye ord og nye ord,
på tegnsettingens mulighet til å dele opp eller føye sammen,
på formuleringene, på setningene, på avsnittene,
på fortellingene som folder seg ut
og på diktene som holder tilbake
og på historienes evige liv,
bokskattenes evige liv
og lesebrettets muligheter
til å utvide litteraturen vår.

For jeg tror på litteraturen,
og jeg tror på litteraturens overlevelses-kraft,
på behovet for litteratur,
på stemmene som fins i litteraturen,
på forfatterne som fins der inne i bøkene,
som sier eller roper eller hvisker:
kom inn, kom inn,
kom inn i denne boka
inn i dette landskapet,
inn blant disse skikkelsene som lever der inne.

Jeg tror at vi i litteraturen
kan leve mange liv,
reise mange steder,
se med nye øyne,
lytte med nye ører,
utvide vår forståelse,
forstå på helt nye måter
gjennom litteraturen.

Jeg tror på små og store forfattere,
som bidrar med å fylle opp bibliotekene,
forfattere som ingen kommer til å huske neste år
og forfattere som er en del av arvegodset,
som bærer kulturen videre
i generasjon på generasjon.
Jeg tror at det fins en forfatter for alle,
at alle kan finne en venn i en bok,
en stemme de liker,
et språk som passer for dem.

Og jeg tror at litteraturen kan bære oss,

ta oss på ryggen, opp på skuldrene,
holde oss, løfte oss
gjennom vanskeligere tider,
trøste oss, gi oss nye ting å tenke på,
nye assosiasjoner kan flagre i rommet,
nye ord kan skape nye luker,
gamle ord kan åpne minner,
minner kan veksles, summe videre,
i all evighet,
amen.

Trosbekjennelse 3

Jeg tror på leseren

Jeg tror på leseren
og jeg tror på det å lese.
Jeg tror at vi kan finne alt vi trenger
der inne i bokenes verden,
alt det vi leter etter
alt det som gjør verden rikere,
alt det som gjør verden større
det tror jeg vi kan finne
finne finne lytte lytte
finne finne finne
lyder fulle av sang
og ord fulle av smak og lukt og assosiasjoner.

Jeg tror på leserens kjærlighet til bøker
og leserens engasjement
og det stadige behovet for nye fortellinger.
Jeg tror på sulten etter lesestoff,
lysten på kunnskap,
drivkraften som styrer øyet nedover siden,
forventningen, nysgjerrigheten
når leseren løper med blikket ned arket.
Jeg tror på lysten etter å slippe seg inn i en bok,
finne seg selv i et dikt,
glemme seg selv i en roman,
utvide hodet med kunnskap, biografier, reiser, historie,
miste seg selv i spenning,
la seg sluke av setningenes virvler,
drukne i ordene, bade,
for så å komme opp igjen til overflaten
full av tårer eller jubel og magi.

Og jeg tror på bibliotekarene,
litteraturens gjetere, kunnskapens voktere, bøkernes formidlere,
som skaper litteraturhus av bibliotekene,
som skaper linjer og prosjekter
og som tar vare på bokskattene
og bringer disse videre til leseren.
Jeg tror på engasjerte bibliotekarere
som finner på og finner fram,
som organiserer og administrerer,
arkiverer, arrangerer arrangementer
og setter fram stoler i rader og rekker,
åpner opp biblioteket for alle som vil,
skaper rom og hus for litteratur og lesere.
som åpner dørene inn til skattekamre,
porter inn til ali babas huler
hvor hver bok er en dør videre
til høye loft og dype kjellere
til lyse haller, saler, kirkerom og kott,
hvor ordene lager vegger,
hvor fortellingene løfter taket,
hvor språket skaper hus og rom.
Fortellingsrom.
Eventyrrom.
Oppdagelsesrom.

Jeg tror på møteplasser hvor litteraturen skaper rommet,
Jeg tror på bibliotekenes storstuer og møteplasser,
bibliotekenes torg,
på gjemsteder mellom hylleradene,
på lesesteder, lesesaler, åpne plasser.
på benker, stoler, flåter
som holder leseren flytende.

Og jeg tror på arkiver
som oppbevarer skrifter og gamle verk
som ingen har bladd i på femti år,
for plutselig å komme ut i lyset igjen,
åpne seg opp fra sitt lukkede mørke
og invitere inn til selskap med ordene,
invitere inn på leseglede.

Ja, jeg tror på visjonen om litteraturhus
og på litteraturhusenes muligheter,
på debatter, på foredrag og konserter,
på opplesninger og festivaler,
som arenaer for litteratur,
som opplevelsese-steder,

som tilfluktssteder,
slippe ordene ut
for å flagre og fly oppunder taket,
rom fulle av ord,
møter midt mellom ordene
der vi kan være sammen
midt inne i litteraturens verden,
midt inne i saler av ord,
midt inne i alt!
i all evighet,
amen.
I all evighet,
amen